

מי שהוציאוהו פרק רביעי עירובין

מה.

עין משפט
נר מצוה

יג א ב מיי' פכ"ז מהל'
שבת הלכה ג טור ש"ע
ח"ח סי' תד:

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible]

ר' פליגי בשעמדה. השתא הדר ביה ממאי דקאמרינן איבא בינייהו שנפחתו דופני הספינה וקופץ דהשתא לרבה נמי מהלך את כולה דמודה רבה לרבי וירא במהלכת וא"ת דהכא לית ליה לרבה אליבא דשמואל דמחילות להצריח מים עשויות וצפרק כל גגות (למן ק"ד).

קאמער שמואל ב'ספינה אין מטלטלין
זה אלץ דר' אמות משום דמחילות
להבדיל מים עשיות וי"ל דהתם
ביטירות מצית קאמים ומטעם
להצרות מים עשויות לא חשיבא
כמוקפת לדירה והכא נמוקפת מצית
קאמים דלא צעינן מוקפת לדירה אי
נמי הדר ציה כדאמרין התם:
האי רצו איסורא הוא. ודי זירא
לא חש לאותה קושיא ומפרש
שראו להחמיר על עצמן כשמעתייהו
אי נמי היה סובר ר' זירא דאין
תחומין למעלה מעשרה ולאו משום
שמה תהלך ברקק עדארמין בסמוך:
הלכה ברוב גמליאל בבסינה.
פסק רש"ס דמותר

רבה מאי טעמא לא
כתב כולי עלמא לא
האמר רב נחמן בר
רבמחלבת לא פליגי
שבאו מפלגדרסין
רבנן גמליאל ורבי
וכו את כולה ורבי
אזו מארבע אמות
אמר בשלמא
דקתני רצו דילמא
פליגי האי רצו להחמיר
אשי מתניתין נמי
מאי דידר וסהר מה

ספינה נמי דקביעא
יה דרבה לרב אשי
בספינה ⁽⁶⁾ הלכתא
יא חנניא ⁽⁶⁾ (בן אחי
אותו היום ישבו ודנו
יע אחי אבא הלכה
והלכה כרבי עקיבא
חנניא ⁽⁷⁾ יש תחומין
אין תחומין למעלה
עשרה ורחב ארבעה
א סמיכתא היא כי
ה עשרה ואינו רחב
זיל בקפיצה לישנא
מר רב הושעיא ת"ש
עין והפליגה ספינתם
מא יש תחומין משום
ת אין תחומין אמאי
לכת ברקק הכא נמי
מע * פעם אחת לא
יכה וכו' אי אמרת
יר אלא אי אמרת אין
תוך התחום מאי הוי
קקק תא שמע הני שב
נשבתא קמיה דרב
תא מאן אמרינהו לא
א יוסף שידא אמרינהו
שבתות ובימים טובים
ואסור

שם יצאיתו חוץ לתחום ומשמע דקדיר פירי לית בי אסורא דלפי"א
מור פירותיך שבתחומי וטעם שאסור ליכנס בספינה אומר ריב"ז
א"י גמי שמא ינהיג הספינה והו' כמוליכא ארבע אמות כבדמילת
מ' דלמל קאמר ת"ק לא בשבת ולא בערב שבת דהוה משמע דב"ה
י' דלמון בני אדם שמדליקין נרות בספינה בערב שבת ואוכלין שם
מפליגין בשבת ומה שפירש רש"ס שמי שנכנס בספינה בשבת אין
ללא שבת באויר מחילות הלכה כר"ג מדפריך לקמן (ד' מהד.) בפשיטות
כר"ג והאמר לא הלכה כר"ג דדיר וסאה ולקמן (ד' מהד.) גמי דמי
כר"ג אע"י דרב מנחםל פסיק כשמואל הביא ר'ה ממוניה דבבא
דפרק כירה (ד' מהד.) הכרעה דבריימא לאו הכרעה היא ועוד דאחי
מא לן כר"ג באיסורי ועוד ר'ה רש"ס להחיר ליכנס בקרון בשבת
מא ישמח וירד ואין לו אלא ארבע אמות ואומר ר"י דלפילו ליכנס
יוון דלפשר לו לירד אסור מיהו בספינה אין לו להחמיר אפילו מזמן
בקרון פשיטא דאסור להשתמש בצעלי חיים שמא יחמור וצ"ע
ואסור

להבדירה מים עשויים. ולא חשיבי מחילות לעשות ספינה כולה כהרבע
אמות: אמר לך במהלכת. דאיכא למימר האי טעמא דספינה נוטלת
אפי' ר"ע מודי דשרי: כי פליגי בשעמדה. ובשעת עמידה קנו להו
ד' אמותיהן ^א (וללישני בתראי על שעת עמידה נחלקו) ואפ"ה שרי

ר"ג משום אור מחילות : היינו דקנינו
 רלו להחמיה. דמשמע דשרי אפילו
 לרבי עקיבא אלמא כי אסרי לאו
 במהלכת אסרי לכ"ע ואינהו הוה
 דאחמור אנפשייהו דללמא עמדה
 פתאום ולאו אדעתין : אלא אי אמרת.
 בשעמדה דרבי הכל אסור דמחילות
 לא חשיבי וצמהלכת הוה דפליגי מאי
 ולו הא לר' עקיבא ורבי יהושע בין
 מהלכת בין עמדה איסורא הוה :
 דיקא נמי. דבעמדה פליגי : מכלל
 דפליגי. בספניה צתמיה והא רלו
 קתני ומנא להו לרב ושמואל דפליגי
 בספניה : אין והסניא. צתמיה
 וספליגי בשעמדה והא דקתני רלו
 אמהלכת : רבי חנינא. בן אחי רבי
 יהושע : (א) (ב) (הלכה כר"ג בספניה.
 כעין ספיתו שהיתה מהלכת ללא
 חיישין לשמא עמדה ומיהו אפילו
 בשעמדה פליג רבן גמליאל דומיא
 דדיר וסרה ואין הלכה כמותו אלא
 במהלכת אבל עמדה דהיינו דיר וסרה
 הלכה כר' עקיבא : כל אלו היום.
 שהיו כר' עקיבא : א"א אבא. רבי
 יהושע : אמר. לערב : יש תחומין.
 איסור תחומין למעלה מעשרה
 כדמפרש ואילן : צמוד גבוה עשרה
 ורובא ארבעה. וכנס ראשו א' לתוך
 התחום לא תיבעי לך דאיסור תחומין
 נוהג צו ולא יעלה על ראשו שבתוך
 התחום ויאל לראשו אחר דהא חזי
 להילוך ויילוך מעליה הוה : ואין
 רבנן ד' דלא ניחא דשמיטתיה :
 בקפילה. צס מ' הו' הילוך אי לא :
 סתם ספניה למעלה מעשרה מהלכת
 ואינה נחה ודמי לקפילה צאור ופס"ה
 אסור : אמאי רלו. הא אין צו שום
 איסור אפי' עמדה : צרק. פחות
 מעשרה. רקק צלע"ז גרצל"א : יוסף
 שידא. דלא מינטר שבתא : צצתוס
 וי"ע. דודאי לא אחי משיח האידינא :
 ואסור

שמעתא דאיתאמרן בן
חסדא בסורא כהדי פניא בשבתא קמיה^א דרבא בפומב
אליהו אמרינחו אלמא אין תחומין למעלה מעשרה לא דל
תא שמע הריני גזיר ביום שכן דוד בא מותר לשתות יין

לכתחילה משמע דאסור לכתחילה ואפילו לתוך התחום מאליו מוכי
בשם שרי דאמרין (שם ד' קפא.) שמור לי פירושם שבתומך ואף
משום דמיי לשט בזהר ואסור גזירה שמא יעשה חצית של שייט
ור"צ"א מ' מדקדק נמי מירושלמי שהבאתי שאסור ליכנס בספינה בש
ממירין אפילו בשבת כי היכי דקטן ולא עברז שבת משום ב"ה ואף
וסומרין על כך להפליג בספינה בשבת לא שפיר עבדי דסוף סוף ה
לו אלף ארבע אמות אין גראה דקיימא לן כרב דאמר אפילו דיר וסה
היה נחמיה בן חניאל שפטא בדלא מלו גבר עסקינן דאי בדמלו מ
גבר דכרי דאמו למצרכתא דחשיבין מלו גבר העיר כחצבע צמותא היי
אמש הכריע (בן) אחי אבא כו' אין הלכה כן דהא אמרין בשב
אבא רבי יהושע והחולק אינו יכול להכריע וכן פסק רב אלפס דר
ונכרי מוליכו חוץ לתחום וחזר בו משום שמא יפגעו בו ליסטים או
בו עברז שבת אסור דדוקא בספינה שרי ליכנס עברז שבת אבל הכא
לו יעשה שיכול לירד לא פלוג רבנן בספינה ועוד אם בהמה מנה

(א) שבת קור: וש"נ,
(ב) [לקמן מה:] (ג) ז"ל
דרבנא, (ד) רש"ל מ"ו,
(ה) רש"ל מ"ו, (ו) [ז"ל אחר
ד"ה אמש], (ז) ז"ל בדרבנא,

הגהות הב"ח

(ח) גב' והתניא חנניא
אומר כל אותו כ"ל ומית
בן אחי רבי יהושע נמחק:
(צ) רש"י ד"ה רבי חנניא
בן אחי רבי יהושע לישנא
אחרינא הלכה כרבן
גמליאל:

לעזי רש"י

גרבייל"א. חצץ.